

Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά, 2024!

Πήρε τις πνευματικές του αποσκευές. Στο χέρι το μολύβι. Στα μάτια τις εικόνες. Στην καρδιά τις αναμνήσεις. Στα πόδια το βάρος του χρόνου . . . Πάει ο παλιός ο Χρόνος!

Και μ' αυτή την αφορμή, ας είναι και εικονική . . .

. . . Μια πτήση νοσταλγώ, Στον έναστρο ουρανό, Χωρίς ιδιαίτερο σκοπό, Χωρίς τέρμα και αφετηρία. Πήγασος να γίνω, ναι, τολμώ, Με καλπασμό στις αναμνήσεις, Με την ελπίδα πλοηγό, Και χαλινό τη μοίρα, Αυτή που με σεβάστηκε, Κι όσα πολλά μου πρόσφερε τα πήρα. Ευγνώμων!

Νοσταλγικές αναμνήσεις . . . βάλσαμο στην καρδιά! Αλλά και για την “Ταυτότητα” ας αγρυπνούμε . . . είναι εθνική η προσφορά!

Ναι, για την ταυτότητα. Αυτή που οι σύγχρονες μειοψηφίες, περιπλανώμενοι ιδεολόγοι και άλλοι δικαιωματιστές βάλθηκαν να αλλοιώσουν. Ψηλά τη γαλανόλευκη, να ξεχωρίζει καθώς πορευόμαστε. “Μονάχη έγνοια μας η γλώσσα”. Ηθικός φάρος ο αξιακός θεσμός της οικογένειας. Παρακαταθήκη, η εθνική μας ομοιογένεια. Ανεξίτηλοι αρμοί τα ήθη και τα έθιμα. Και, ναι, “Ού καταισχυνώ όπλα τα ιερά και την πατρίδα ούκ ελάσσω παραδώσω”.

Όχι, κανένας σύγχρονος Βελλεροφόντης δεν θα καθίσει στη ράχη του δικού μας Πήγασου (πηγός=ισχυρός), για το κυνήγι της Χίμαιρας, για να επιβάλει το εθνικό μας ξεχαρβάλωμα και τη διεθνιστική ισοπέδωση. «Φύλακες Γρηγορείτε»!

Φύλακες των Αιθέρων, διάκονοι της Αεροπορικής ιδέας, με ελεγχόμενη αυτοπεποίθηση, με παραστάτη τον ρεαλισμό και σύμβουλο την αιιοκρατία, έμπλεοι από ρομαντισμό, “expect the unexpected”, και Αιέν Υψικρατείν. Η πατρίδα σάς θαυμάζει και, ευγνωμονούσα, ψηλά εκεί όλους σας ατενίζει, μαχητές στις εθνικές επάλξεις, χωρίς “Χιμαιρικούς ηρωισμούς” και “Μαρμαρένια Αλώνια”. Και πάντα με την παραδοχή, ότι μοίρα και πετρωμένο παραπέμπουν σε αγνοούμενη νομοτέλεια.

Ευχές, για μια Καλλίτερη Χρονιά!

Γρηγόριος Δημ. Νούσιας – Αεροπόρος.

